

בקצה השמיים

ללה מיגירוב בגלריית הציפור הכחולה

בין הזכויות הרבות שמקבל האמן כמתנת אל ישנה היכולת להעביר חשיבה רוחנית למוצג מוחשי. רבים האמנים היוצרים במוסיקה שירה וציור חברו למושג בקצה השמיים.

"הו יקירים, מצאתי דרך מעבר לשמיים, מצאתי דרך שאוכל לעוף למקור הזמן בקצה השמים. אני הולך ומתיישב על קשת בענן זורח כמו קורי עכבישים זה יפתח לך את העיניים זה סוף השמיים" (ג.ב.דנקל)

כמו בשיר של יהונתן גפן בקצה השמיים ובסוף המדבר יש מקום רחוק מלא פרחי בר מקום קטן, עלוב ומשוגע מקום רחוק, מקום לדאגה.

אומרים שם מה שיקרה וחושבים על כל מה שקרה. אלוהים שם יושב ורואה ושומר על כל מה שברא.

האמנית ללה מיגירוב בכישרונה וביכולת הביטוי שלה מצליחה לכוון אותנו ולספר לנו איך יצרה את סדרת היצירות בתערוכה זו "בקצה השמים" בחיפושיה אחר אינסוף ונצחיות העולם, בתנודה בין מיסטיקה ומציאות. כחלום מתמשך שצועד לעבר האור שם הצבעים

נאלצים לרכות והדימויים מצטמצמים לשקיפותם. הקונקרטי משתלב עם המופשט כדי לאפשר לרגשות לצוץ.

תחנות הרוח, מלאכים, מכונות ובתים מעופפים בקצה השמיים כדי להדוף את הבדידות, הזמן, הדממה ולתת ליופי עדין ומסותת לנצח. "בכאוס של עולם הזה אנחנו כמעט כבר לא שומעים את קולות הלב שלנו. בקצה השמיים" רציתי לחשוף את ריבוי התפיסות ואת המאבק להיוולד מחדש לחיים הרמוניים."

ללה שומרת על קו מנחה ביצירתה ועל רקע שמימי היא בונה סצנות של דמויות וחפצים המתארים את מה שהיא מוצאת בחיפושיה. לנו הצופים מתאפשרת חוויה מרתקת ומעורבות אישית במסע.

ללה מיגירוב היא ציירת צרפתית-ישראלית המתגוררת חלקית בארץ וחלקית בפריז. ציוריה מוצגים במוזיאון האירופי לאמנות בדנמרק, במוזיאון לאומנות של מאה 20-21 בסנט-פטרסבורג, באיגוד פרנץ קפקא שבפראג ובאוספים פרטיים ברכבי האולם. ללה חברה באיגוד האמנים הפלסטיים (ישראל), בעמותת אמני פ"ת. באקדמיה האירופית לאמנויות-צרפת וברפובליקה מונמרט. ללה היא אמנית אקלקטית. הציגה בתערוכות יחיד וקבוצתיות רבות בארץ ובחו"ל וזכתה בפרסים הבינלאומיים יוקרתיים.

אוצרת התערוכה: שרה רז

